

Det kongelige utenriksdepartement
Det kongelige forsvarsdepartement

*Utenriksministeren
Forsvarsministeren*

Stortingets utenriks- og forsvarskomite
v/leder Ine Marie Eriksen Søreide
Stortinget
0026 Oslo

Oslo, 5. februar 2013

REPRESENTANTFORSLAG 8:29 S (2012-2013) – AFGHANISTAN

Det vises til likelydende brev til forsvarsministeren og utenriksministeren av 21. januar 2013, der det bes om en uttalelse til Dokument 8:29 S (2012-2013) – representantforslag fra representantene Borghild Tenden (V) og Trine Skei Grande (V) om en helhetlig gjennomgang av Norges engasjement i Afghanistan.

Regjeringen legger stor vekt på løpende kontakt med Stortinget om utviklingen av vår Afghanistanpolitikk. De årlige redegjørelsene med påfølgende debatter, er viktige for utviklingen av vår innsats. Det forblir et overordnet mål å bevare den brede politiske enigheten om oppdraget som stortingsrepresentantene omtaler. Regjeringen vil derfor videreføre praksisen med jevnlig konsultasjoner med Stortinget.

Da Norge, sammen med våre allierte og partnere, engasjerte seg i Afghanistan etter terroraksjonen 11. september 2001, var det klare og overordnede strategiske målet, slik det fremgår av vedtak i FNs Sikkerhetsråd, å unngå at al-Qaida kunne benytte Afghanistan som base for sine terroraksjoner. Vi har også ønsket å bidra til å gi afghanerne et bedre liv. For å nå våre mål har vi arbeidet for økt sikkerhet gjennom et internasjonalt militært engasjement, og oppbygging av afghanske sikkerhetsstyrker.

Varig stabilitet krever også politisk, økonomisk og sosial utvikling. Det er derfor etablert et langsiktig og bredt anlagt utviklingssamarbeid med Afghanistan. Vi har også arbeidet for en politisk løsning, der alle afghanske grupper oppfordres til å fremme sine interesser gjennom en bred nasjonal dialog.

Spørsmålet om vår militære innsats har hatt en effekt, må besvares med et uforbeholdent ja. I løpet av den kommende våren overtar afghanske myndigheter formelt ansvaret for sikkerheten i hele landet. I løpet av de siste ti årene har de internasjonale styrkene nedkjempet al-Qaida, og andre terrororganisasjoner har fått redusert spillerom. De har også bidratt til å ivareta sikkerheten i Afghanistan, og hjulpet landet med å bygge opp egne sikkerhetsstyrker. Det er dermed lagt et godt grunnlag for at

Afghanistan på sikt kan ta ansvar for landets og borgernes egen sikkerhet. Mye er også oppnådd med hensyn til oppbygging av en fungerende afghansk stat, med en grunnlov, et lovverk og institusjoner som på en bedre måte ivaretar borgernes behov.

Forsvaret har hatt en løpende gjennomgang av egen planlegging, organisering og gjennomføring av de militære operasjonene i Afghanistan, så vel som oppfølging av personell som har tjenestegjort i utlandet. Målet er å trekke lærdom og benytte lærdommen i pågående operasjoner, og eventuelt nye militære bidrag.

Dette bidrar til å gjøre den militære innsatsen mer effektiv, i ISAF så vel som i eventuelle påfølgende operasjoner innenfor andre rammer. Samtidig vet vi av erfaring at slike operasjoner varierer svært, og at det er vanskelig å trekke sammenlikninger.

Norges militære innsats er en del av en større internasjonal innsats. Med hensyn til en helhetlig vurdering av de militære operasjonene i Afghanistan, mener regjeringen at det norske militære engasjementet bør ses i sammenheng med andre lands engasjement. Det har også endret karakter i takt med utviklingen på bakken, og vil bli ytterligere endret frem mot og etter avviklingen av ISAF.

Det er naturlig at den militære evalueringsprosessen foretas på et senere tidspunkt, og at den foregår innenfor rammene av NATO. Samtidig gjennomfører Alliansen løpende gjennomganger av erfaringene fra ISAF-operasjonen, bl.a. i form av halvårlige «Periodic Mission Reviews».

I den fasen vi nå er på vei inn i, får sivil bistand en mer fremtredende posisjon. Innenfor rammen av en helhetlig og strategisk tilnærming, har Norge hele tiden opprettholdt et klart skille mellom sivil og militær innsats. Dette vil gjøre det lettere å videreføre bistanden på et høyt nivå, selv om den militære innsatsen trappes ned.

Denne tilnærmingen er reflektert i den strategiske samarbeidsavtalen president Karzai og statsminister Stoltenberg har undertegnet i Oslo 5. februar i år, og som danner grunnlaget for det langsiktige samarbeidet mellom våre to land.

Det er et overordnet mål å sikre at de ressurser som er disponert for bruk i Afghanistan til enhver tid benyttes på en best mulig måte. Alle deler av vår sivile innsats gjennomgås derfor fortløpende. Blant annet ble den norske bistandsinnsatsen gjennom ti år gjenstand for en uavhengig evaluering i fjor.

Samlet sett gir disse gjennomgangene et godt inntrykk av hvordan den sivile bistanden gjennomføres, hvilke svakheter som må rettes på, og hvilke tilpasninger som må gjøres.

Utformingen av bistanden skjer i nært samarbeid med afghanske myndigheter og andre giverland. Norge var en aktiv deltaker i den internasjonale debatten forut for de internasjonale Afghanistan-konferansene i Istanbul og Bonn i 2011, Kabul og Tokyo i 2012, og NATOs toppmøte i Chicago i 2012. Disse møtene fastla de samlede rammene for det internasjonale samfunnets bistand til Afghanistan i tidsrommet etter avslutningen av ISAF-operasjonen neste år, og Afghanistans egne forpliktelser i den sammenheng.

Vi må ha et langsiktig perspektiv på den politiske, sosiale og økonomiske utviklingen i landet. Vi vil fortsette å legge vekt på at vår Afghanistan-innsats vurderes kontinuerlig i

lys av utviklingen. Vi er i løpende dialog med både afghanske myndigheter og allierte, partnere og nærstående land om hvordan vi best kan bidra til å bygge et stabilt og sikkert Afghanistan.

Selv om vi går mot avvikling av ISAF, vil transisjonsprosessen ikke være slutført før ved utgangen av 2014. Overføring av sikkerhetsansvar i noen av de mest krevende og vanskelige områdene i øst og sør gjenstår. Når dette er gjennomført, er det naturlig å komme tilbake til spørsmålet om en gjennomgang av hele innsatsen i Afghanistan.

Med hilsen

Espen Barth Eide

Anne-Grete Strøm-Erichsen